

»Nadilazeći vrijeme« u kazalištu »Gavella« 22. travnja

Video opera o percepciji vremena

■ Preobrazba slika, zvukova i poimanja vremena čine okosnicu djela

Još jedna od posebnih narudžbi 25. muzičkog bienala Zagreb bit će realizirana u srijedu na večer, 22. travnja, u kazalištu »Gavella«. Riječ je o video operi »Nadilazeći vrijeme« (Transcending Time) u kojoj preobrazba slika, zvukova i percepcije vremena čine okosnicu djela. Nastalo je u suradnji skladatelja Orlanda Jacinta Garcije i video umjetnika Jaceka Jerzya Kolasinskog, potom video umjetnika/arhitekta Johna Stuarta i pjesnika Campbella McGratha.

Tijekom 75 minuta vrlo polako se razvija i gotovo neprimjetno otkriva razvoj triju segmenata, triju dijelova koji se temelje na konceptima što su na posve apstraktan način predstavljani slikama, zvukom i tekstem. Sve jest počelo od zvuka, odnosno glazbe, kaže nam Garcia, koja je izrazito apstraktna, a zapravo osmišljena od djelića nekih njegovih prijašnjih kompozicija, koje je djeliće potom rastegnulo elektroničkom manipulacijom do krajnjih granica neprepoznatljivosti. Protok vremena i slijedom toga drukčiji način na koji percipiramo vrijeme, ono je što je Garcia želio ovim djelom istražiti. Da-

IDENTITETI

Kubanac i Poljak

Zanimljiva je i osobna pozadina te dvojice umjetnika, koja također određuje i njihov umjetnički rad. Garcia je rođeni Kubanac, koji se već kao šestogodišnjak preselio u Ameriku. Kolasinski je, pak, nakon studija u Krakovu otišao na studij u Ameriku i tamo ostao, no svako toliko vraća se u Poljsku. Kao i pri radu na ovom projektu. S druge strane Garcia uvijek piše tekstove ili daje naslove svojim djelima na španjolskom jeziku. Zanimljiva pitanja identiteta, koja, očito, rješavaju svojim zanimanjem za djelovanjem na globalnom planu.

Jacek Jerzy Kolasinski i Orlando Jacinto Garcia

pače, fasciniran je vremenom jer ono mijenja percepciju našega viđenja stvarnosti.

Glazbenom dijelu se pridružuju i apstraktna poezija, koja čak na papiru ima poseban vizualni oblik, te zanimljivi video uradci. Naime, Kolasinski kaže da je, potaknut idejom i glazbom Garcije, uzeo kameru i otišao u Poljsku, svoju rodnu zemlju iz koje je otišao i danas živi u Miamiju, po-

čeo snimati tamošnje okruženje bogato različitim povijesnim naslijeđima. Potaknut mišlju o osnovnoj ideji globalnoga karaktera koja bi se trebala provući vizualnim dijelom ove opere, osmislio je lik u bijelom odijelu s plinskom maskom, koja na neki način treba zaštititi taj lik od intoksikacije poviješću.

Sva četvorica umjetnika neprestano su tijekom gotovo godinu dana koliko su

radili na ovom projektu međusobno kontaktirali, dorađivali ideje i postupno razvijali konačan oblik video opere. Opere koja će uključiti i stvarne izvođače na sceni, a bit će to ansambl Cantus pod ravnanjem Mladena Tarbuka te vokalni solisti Martina Gojčeta Silić, Monika Cerovčec, Martina Matić Borse, Neven Mrzlečki i Goran Jurić. Video dijelovi opere vrve angažiranim simbolima,

poput vode koja treba služiti pročišćenju i svjetla koje služi oslobodenju. Angažiranost, reagiranje na stvarnost, vrlo im je važno, tvrde Kolasinski i Garcia, ali ne toliko na konkretnoj koliko na globalnoj razini. Zbog toga su već i ranije surađivali na nekim projektima vezanima uz ekološke teme i zbog inzistiraju na tomu da njihovi projekti imaju nenarativni karakter. [M. Špoljarić]